

Vejrum kro og dens historie i mere end 200 år.

Vejrumbro kro med bageri i tilbygningen.

Fællesskabet mellem landsbyen og kirken er af gammel dato og de fleste forbinder i deres bevidsthed de to ting som noget, der hører sammen. Sådan er det også, når der tales om kroen og landevejen, som i mange tilfælde har forbindelse med en bro. Mange steder i vort land møder man kro og bro sammen som naboer, hvilket er såre naturligt, da strømmen af rejsende nødvendigvis fra begge sider måtte presses sammen til passage over broen, og således skabte betingelse for krohold.

Samspillet mellem bro og kro har man et tydeligt eksempel på i Vejrum, - og førstelærer B. Holm, der kom til Vejrum skole i 1940, har brugt en ferie til at finde træk fra byens historie gennem de sidste 300 år.

For at undgå navneforveksling i nyere tid har man kaldt både Vejrum by og Vejrum kro for Vejrumbro, fortæller lærer Holm. For at forebygge enhver misforståelse er det derfor på sin plads at minde om, at de fleste i dag omtaler kroen i Vejrum som Vejrumbro Kro.

Vadesteder ved Vejrum og ved Skjern

Lægger man mærke til terrænet i dalen omkring Nørreåen, vil man let se, at der i fortiden ikke har været mange muligheder for passage af åen, men naturen har ved Vejrum givet betingelser for et vadested, hvoraf man i dag stadig kan finde sikre spor.

Vadestedet har i høj grad haft betydning for samfærdsel, idet rejssende til Viborg fra den midterste del af Middelsom herred naturligt her kunne forcere Nørreåen. Ligeledes har der vel fra gammel tid som nu gået en færdselsåre omtrent, hvor Viborg - Randers vejen går. Løvskalvejen, som den sydlige vej fra Viborg til Randers kaldes, har derved kunnet benytte de to vadesteder ved Vejrum og Skjern.

Hvornår den første bro blev bygget ved Vejrum, vil være vanskeligt at efterspore, men historien fortæller, at Grev Gert, da han i 1334 drog mod Junker Otto, med sin hær fulgte den sydlige del af Nørreådalen mod vest fra Randers, og at det var hans agt at gå over Vejrum bro.

Denne plan blev senere opgivet, og Grev Gert gik over ved Brunshåb. Det blev så opmarchen til det berømte slag på Tappede. (Tapdrup Hedes betegnelse på den tid).

Skulle grave døde dyr ned i et hul

Vej og bro har sikkert været af meget nødtørftig beskaffenhed. Ganske vist bestemtes det tidligt i lovene, at herremænd og bønder i alle landets herreder var pligtige at anlægge og vedligeholde veje samt sørge for broer over bække og åer.

At vejenes tilstand ikke har været særlig god, ses af, at det i maj 1682 var nødvendigt at give alle amtmænd påbud om at drage omsorg for at de mange ådsler af heste og andre slags »bortdøde« kvæg, som lå langs alfare veje, blev begravet dybt i jorden, da de formedelst deres onde lugt kunne forårsage »stor usundhed med påfølgende svaghed« (sygdom).

Flere af kongerne, bl.a. Frederik II, interesserede sig stærkt for veje, og samtidig begyndte flere privatmænd at fatte interesse for veje og broer. Dette kom også til at angå Vejrum bro. Stedets vigtighed har skaffet det kronens bevågenhed, og flere herremænd fattede af økonomiske og andre grunde interesse for stedet. Kronen har benyttet broen som forlening. Det kan også ses, at der samtidig har været flere, som enten gratis eller mod betaling har nydt godt af den kongelige gunst. Disse broejere fandt ud af at gøre sig dette forhold rentabelt ved at bortfæste både bro og fiskeri.

Fæstebrevet, der gav ret til brokorn.

På Middelsom herreds ting er således lyst et fæstebrev, hvori det hedder:

Jeg Peder Gjestrup (skal antagelig være Gersdorff) til Søbygaard kjender og gør hermed vitterligt for alle, at jeg på Kongelig Majestæts og på ærlig og velbårne Frue, Fru Kirsten Lützou hendes vegne haver sted og fæst Søren Poulsen i Tulstrup og hannem bevilget at må annamme og opberge Brokorn af Vejrum Bro, så vidt som Kongelig Majestæt og forbemeldte gode Frue derudi er berigtiget, og som velagtet mand Anders Sejersen i Enslev tilforn var bevilget, og som han for forskrevne Søren Poulsen opladt haver, og han det at må opberge sin livstid.

Og skal han derimod forpligt være årligen igen samme Bro at forfærdige og ved magt holde hans Livstid og så længe han samme Bro i Fæste haver, så vejffarende Folk uden Fare og Skade kan komme derover.

Desuden haver jeg på forbemeldte Frues Vegne bevilget at bruge det fiskeri ved Vejrum Bro, som forannævnte Anders Sejersen og hans Formand Jørgen Hansen ibd. og haves haft i Fæste og ladet bruge, så vidt Kronen er berigtiget.

Der til Vidnesbyrd mit Signet og egen Hånd har underskrevet.

Datum, Randers 16. Oktober 1646.

Peder von Gersdorff.

Et andet fæstebrev er udstedt 1. november 1646 af velbyrdige Frands Lykke til Overgaard og lyder på, at Jens Pedersen i Bjer-ring og Søren Poulsen -i SønderTulstrup må opberge og annamme brokornet samt bruge fiskeriet imod at holde broen vedlige. Altså har det omtrent samme ordlyd som det førstnævnte. Her er da blot kommet endnu en fæster med, og brevet er udstedt på Hevringholm.

Et tredje fæstebrev er udstedt 27. januar 1646 af velbyrdige Niels Krag til Trudsholm. Han steder og fæster til de samme mænd, »så vidt jeg derudi ved det gods i Skjern birk, som den ædle og velbårne Grev Valdemar haver haft, og mig nådigst er med forle-net og berigtiget«.

Endelig udsteder Anders Lydiksen et fæstebrev på samme Vejrum Bro 4. marts 1649 på ærlig og velbyrdig mand Christen Skeel Jørgensen til Sostrup hans vegne og gode behov, men af de to mænd er kun nævnt Søren Poulsen i Sønder-Tulstrup.

Han skal give i stedsmål 2 rigsdaler, som straks skal leveres til fogden på Ulstrup og dennes husbonde da til regnskab at føre.

Der oprettes en kro i Vejrum

At få herberger for de rejsende havde i århundreder voldt rejsende stort besvær. Man var klar over, at voldsgæsteri hos præster og andre var en mådelig løsning.

I 1283 påbød Erik Glipping, at riget skulle forsynes med herberger. Det gav sikkert et magert resultat, idet både Erik Menved og Valdemar Atterdag udstedte nye forbud mod voldsgæsteri. Den energiske dronning Margrethe tog sig også af dette spørgsmål, og i en forordning af 1396 påbydes som mindstemål en kro for hver 4 mil. Kristoffer af.. Bayern ændrer det til 2¹/₂ mil mellem hver kro. Trods dette går det dog vedblivende trægt med løsningen af dette problem, som stadig voldt kongerne bekymring.

Grunden må sikkert søges deri, at handelssamkvem og rejselyst var så lidt udviklet, at herberger ikke kunne lønne sig. Medvirkende var desuden at brændevinsdrikning og ulovlig hjemmebrænderi samt ulovlig krohold havde taget et sådant omfang, at man måtte søge det bremsat.

Efter mange forgæves anstrengelser fandt myndighederne dog på at give beværterfaget en værdifuld håndsrækning.

Derfor udstedte man i forordning af 4. juni 1689 forbud mod al brændevinsbrænding på landet ud over på de privilegerede kroer, og da brændevin var blevet en meget yndet drik, kom der nu fart i oprettelsen af landevejskroer. Alene i tiden 1700-1756 blev der udstedt ikke mindre end 218 bevillinger, og mellem disse var Vejrum kros bevilling.

Ved landstinget læstes et skøde 13. november 1731, hvor handelsmand Peter Thomsen Bering i Randers får Vejrum bro overdraget af Henning Ahrnsstof til Storgaard for 100 rigsdaler curant mønt. Broen havde denne arvet efter sin fader Frederik Ahrnsstof til Overgaard.

Den første kromand kommer til Vejrum

Peter Thomsen Bering bliver den første kroejer i Vejrum, idet en foreløbig bevilling til at drive værtshus i Brohuset ved Vejrum Bro gives ham af kong Christian den Fjerde, 21. marts 1737. Kroens beboer skal svare 3 rigsdaler til amtet om året, og han får ikke ret til brændevinsbrænding eller ølbrygning. Kongen tager anledning til at vedføje, »at dette privilegium bortfalder aldeles, hvis omegnens bønder i kroen misbruger tiden til drikkeri«.

Dette forbehold i bevillingen har sikkert sin forklaring i dette, at myndighederne havde oplevet misbrug og allerede tænkte på indskrænkninger.

Derfor nedfældedes de Bering givne indskrænkninger i forordning af 1. februar 1757, der påbød kromanden ikke at sælge brændevin til de nærboende.

Peter Bering får efterhånden sagerne stillet, så de vel må kunne føde sin mand. 25. april året efter underskriver kongen et privilegium, som giver Peter Bering ret til at hæve bropenge af dem, som vil passere broen. Dog er de i herrederne, som svarer brokorn efter kongeligt reskript af 28. september 1705, fritaget.

Samtidig nævnes, at broejeren året forud havde søgt og fået bevilling til at drive krohold i et hus, han havde nyopført på et stykke jord, som han havde købt ved broen.

Hensigten var at få en beboer dertil, som samtidig kan have opsigst ved broen, »at ikke tyvagtige mennesker som forhen fra broen skulle bortstjæle tømmeret, og de rejsende derved udsættes for fare og forsinkelse«.

Nu er den ejermæssige forbindelse mellem bro og kro fuldbyrdet, et forhold, som holdt sig gennem godt hundrede år.

Indtægterne fra kroholdet måtte selvsagt afhænge af værtens foretagsomhed. Broens indtægter var betinget af færdselen og af faste takster. Privilegiet tillod ham at tage af en trævogn 1 skilling, af en beslagen vogn 2 skilling, af en karet 4 skilling og af en hest eller en stud en halv skilling.

Desuden var der faste indtægter. Følgende liste dateret 2. maj 1743 fortæller, hvem der årligt svarer en skæppe byg til Vejrum bro vedligeholdelse. Jfr. det foromtalte brokorn. Dette brokorn blev årligt til 25 tønner og 5 skæpper.

Listen, der nævner beboernes navne i efterfølgende byer og gårde, som hver svarer 1 skæppe byg om året, ser således ud. Navnene er opført fra hver by, men her skal nøjes med stednavnet:

Bjerring by, Seerup, Hesselhusene, Mammen sogn og by, Hesselholt, Nørreåhus, Kvolborg, Mørchdal, Brytborre, Trengsel, Korreborg, Dalsgaard, Vejrum sogn og by, Bro Mølle, Fuglsang, Vejrumholt, Hjerminde sogn og by, Taul, Hjorthede sogn og by, KieIIinghøl, Synder Tulstrup, Sløfkrog, Lee sogn. og by, Nør Tulstrup, Kolbech, Tapdrup by og sogn, Thisted, Viskum sogn, Lundorph, Torsager, Over Viskum, Faardahl, Donckøe, Øe, Viskum møller, Ørum by og sogn, Veltz, Hvolbæk, Mollerup, Mejlgaard og Neder Kokholm i Rødding sogn, Engedal i Vinkel sogn samt Snorsanhus i Mammen sogn.

Både krovært og bromand

Det var Peter Berings hensigt at finde en vært til kroen og dermed også en brovagt. Det ser ud til, at dette er lykkedes, idet Thomas Skrædder 1743 var at finde i kroen som »værtshus-

mand«. Hvor længe han holdt ud, vides ikke, men i 1762 hedder Vejrum kro- og bromand Nicolaj Sthefansen. Han havde en gift datter hos sig nogle år i brohuset, men hun og hendes mand blev ikke hans efterfølgere, idet Nicolaj Sthefansen 29. december 1778 afstår sit fæste til fordel for skytte Jesper Madsen på Viskum.

Alt imens det har skiftet med fæstere, har det også skiftet med ejere. Hvor længe Peter Bering var ejer, er vanskeligt at sige, men den 13. maj 1750 læstes et skøde fra grev Scheel, Gl. Estrup, til Hans Christensen Juul til Tyrrestrupgaard. Her får Hans Juul skøde på Himmestrup og Viskum med tilliggender. Blandt disse nævnes også Vejrum bro og kro.

I dokumentet nævnes, at Nicolaj Sthefansen i Vejrum Brohus kun svarer ½ afgift ifølge et til ham udstedt gavebrev. Denne halve afgift er 20 rigsdaler årlig. Af kro og broholderi betaler han fuld skat, og af et stykke eng i Vejrum Sø svares årligt 2 daler og 4 mark, Samme rettigheder gælder også for hans enke, om en sådan efterlades.

Grev Scheel kunne rettelig bortfæste også broholdet, da han 5. maj 1747 havde fået fornyet bevillingen til at hæve bropenge. Samme ret erhvervedes af Hans Juul og af den næste ejer, hans søn Chresten Juul på Viskum. Samme Chresten Juul søgte 21. juni 1779 krobevillingen fornyet, hvilket han da også fik.

Det er altså på denne tid, Jesper Madsen tiltræder i Vejrum Brohus. Han er født i Batumgaard i Rødding sogn 1746. Hans forældre var Mads Frederiksen og hustru Mette Jespersdatter. Jesper Madsen flyttede ind i kroen den 29. december 1778 for at afløse Nicolaj Sthefansen, der på grund af alder og svagelighed afstod sit fæste mod en årlig aftægt og frit husly, så længe han levede. Det gjorde han i to år, idet han døde og blev begravet i Vejrum 3. marts 1780 - 82 år gammel.

I fæstebrevet, som Chresten Juul udsteder til Jesper Madsen, skrives, at han nu i 15 år har været her på gården som tjener samt »passet min have og mine jagtrettigheder, alt til min fulde tilfredshed, han har opført sig tro, flittig og vel, så skal han som erkendtlighed derfor have Vejrum bro og Brohus og Søholm i Vejrum Sø samt et stykke opbrudt jord på Vejrum Mark ved Thisted skel og det til broens vedligeholdelse årlig af herredet tillagte byg, ligeså også de af rejsendes overfart indkomne passagepenge, hvilket altsammen Jesper Madsen må nyde og bruge og beholde i sin livstid uden at svare mig nogen årlig afgift, men kun derfor have opsig og ordinere, hvad i min have her ved gården med podning, plantning og sæd årlig behøves til dem, som skal udføre arbejdet, samt undertiden forskaffe vildt, når det forlanges, hvortil han dog ikke er forpligtet at holde jagthunde.«

Lod opsætte hus til sin fæster

Videre hedder det: »Huset, såvel det gamle som de 10 nye bindinger, jeg dette år har ladet hugge og opsætte, holdes af fæsteren i god og forsvarlig stand. Også det stykke jord på Vejrum Mark, som Peder Kokholm forhen havde i fæste, og hvis hartkorn udgør 1 tønne, 2 skæppe og 1/4 album, hvoraf årlig svares 2 rigsdaler, medfølger i fæstet. Til ildebrændsel udvises fæsteren træ i skoven samt lyng og tørv i Vejrum Hede.

Ved Vejrum og Thisted skov og krat haver han flittigt opsig, at om nogen der hugger eller skærer enten ege eller ris uden min tilladelse, da disse at opbringe her til gården til afstraffelse efter loven. Indgår Jesper Madsen ægteskab med sin kone og auler sønner, skal disse ikke være hæftet her til godset, men have fuld frihed til at drive hvilket håndværk, de vil. Skulle konen blive enke, kan hun indtræde i mandens rettigheder, som dog ophører, hvis hun gifter sig, igen«.

Jesper Madsen var gift med Ane Cathrine Jensdatter, og i dette ægteskab fødtes tre sønner:

Mads, født i 1781, Jens, født i 1784 og Frederik, født i 1793.

Mads blev gårdmand i Bjerring og døde i en ung alder. Frederik blev møller i Bro Mølle, og stamfader til Jespersen-slægten der.

Jens blev kromand i Vejrum, og for ham udstedte Juul, som han havde lovet, frihedspas, der er dateret 8. marts 1788. Altså kom han sine standsfæller godt 3 måneder i forkøbet.

Jesper Madsen fraskrev sig sin fæsteret på Vejrum bro og kro til sønnen Jens den 6. december 1806. Fire år senere døde han. Han blev begravet i Vejrum 5. juni 1812 - 66 år gammel.

Jens Jespersen blev den sidste fæster af kro og bro. 12. december 1807 fik han af krigsråd Hans Juul på Viskum skøde på sit fødehjem med alle dets rettigheder for en købesum af 3000 rigsdaler.

En ny ære for kroen i Vejrum

Med Jens Jespersen oprinder en ny æra for Vejrum kro. Han var usædvanlig virksom, og i sit ret korte liv kom han til at opleve en del.

Foruden det allerede nævnte fik han den 18. oktober 1810 skøde fra Thomas Kjeldmand i Vejrum på en parcel fra Kjeldgård, som kaldes Hugormedal og Hugormedalsagre med den dertil hørende hedelod og kratpart. Købesummen var 350 rigsdaler.

Overleveringen siger, at sælgeren i forvejen havde købt våde varer af kromanden for beløbet.

Den 29. december samme år fik kromanden skøde på en parcel fra udflyttergården Bjerregård, hvis ejer hed Søren Nielsen. Købesummen var 100 rigsdaler, og hartkornet var 1 tønne og 1 skæppe. Denne lod er senere blevet kaldt Overmarken.

Hermed var den foretagsomme kromand ikke mættet. Sammen med broderen Frederik i Bro Mølle og gårdmand Anders Nielsen i Overviskum forpagtede han Viskum Hovedgård for tidsrummet 1. maj 1811 - 1. maj 1819.

Ligesom sine forgængere fik han stadfæstelse på at hæve bropenge, underskrevet af kong Frederik den Fjerde, 17. maj 1812.

Jens Jespersen var gift 2 gange. Første gang med Karen Jacobsdatter, og med hende havde han sit eneste barn, sønnen Jesper. Hans kone døde, da drengen var 8 år.

Anden gang han holdt bryllup, var den 11. juni 1818, da han viedes i Hjermind til Ane Marie Enevoldsen, hvis fader var lærer i Hjermind. En smuk broderet silkekjole, som Ane Marie stod brud i, og som to søstre før hende havde båret ved deres bryllup, opbevares endnu i kroen. Kjolen var skænket de tre søstre af en slægtning, der var silkehandler i København, og på den betingelse, at de alle tre skulle stå brud i den, og den sidste skulle beholde den. Den sidste blev altså Ane Marie i Vejrumbro.

Hendes enkestand blev meget kort

Jens Jespersens ægteskab med Ane Marie Enevoldsen blev ikke af lang varighed, for han døde allerede 13. januar 1822, kun 38 år gammel.

I »Viborg Samler« for 23. januar 1822 findes følgende vers skrevet i den anledning:

*Forklarede, din tunge Strid
Du salig sejerrig har overvundet,
thi mildt Guds Faderbud dig kaldte did,
hvor du det rette Glædens Hjem har fundet.*

*Ej længer, ak, du gode vi dig har,
dog huldt dit Minde aldrig os forlader,
men stedse os erindre, hvad du var,
en kærlig Ægtefælle, Ven og Fader.*

*Og end et Haab ledsager os, som kan
neddæmpe Vemodssukket, Taaren stille.
Vi samles i et bedre Land,
hvor ingen Død os mere skal adskille.*

Der er ikke nævnt noget forfatternavn, men mon man ikke tør gætte på, at det har været degnen Niels Andersen i Ålum (forfatter af digtet om »Skalle Laust«), som var gift med en søster til Ane Marie Enevoldsen.

Ane Marie Enevoldsens enkestand blev meget kort. Allerede 8. oktober samme år viedes hun til landmåler Erik Petersen. De var begge 29 år gammel. Erik Petersen var født i Levring 3. marts 1793.

Deres ægteskab blev barnløst. Stedsønnen Jesper flyttede senere udensogns og døde 14. maj 1844, som ejer af Julielund i Vejlbysogn. Der sørgedes dog for, at slægten kunne fortsætte i Vejrumbro. En datter af degnen Niels Andersen i Ålum blev plejedatter i hjemmet. Hun hed Laura Andersen og var født 18. maj 1824.

Gav det væk til søsterdatteren

Landmåler Erik Petersen, der døde af apopleksi 29. april 1850, forøgede i sin tid kroens tilliggende så meget, at dens jorder strakte sig fra Nørreå til Ingstrup.

Hans hustru drev kroen, til hun ved et gavebrev af 22. juni 1854 afstod kro, bro, løvsøre, rede penge, indbo og udestående fordringer til sin pleje- og søsterdatter, Laura Andersen, og hendes forlovede, kommis Jens Hesselberg Sørensen, der var født i Hedemølle i Hjerminde sogn 22. maj 1830. Efter de unges bryllup opholdt Ane Marie sig i kroen til sin død 5. december 1877.

Jens Hesselberg Sørensen solgte broen og dens privilegier til Viborg Amtsråd 14. juni 1860 for 2000 rigsdaler rigsmønt. Hermed var det forbi med brokorn og bropenge.

Jens Hesselberg Sørensen, der havde lært handel i Viborg, udvidede bedriften ved at oprette en købmandshandel i 1859. Fem år senere byggede han den gamle købmandsgård, der med den fornemme hovedbygning og svungne gavle var en seværdighed, men som forsvandt i forbindelse med vejforlægningen.

Købmand Sørensen blev en agtet mand på egnen. Foruden at passe sin store bedrift havde han mange tillidshverv. Han var således vurderingsmand i »Den almindelige Brandkasse«, og i en lang årrække kasserer i Viborg Amts landøkonomiske Forening, ligesom han var med til at starte Thisted mejeri. Som påskønnelse for sit virke blev han udnævnt til dannebrogsmænd.

Læreren i ø blev kromand i Vejrum

Laura Sørensen døde 4. oktober 1900, og købmand Sørensen 29. maj 1907. Han havde forinden overdraget sin ejendom til sin svi-

gersøn, Anthon Pedersen Thorsen, der var født i Serup, Hids herred, 9. maj 1866. Han havde, forinden han overtog kroen, været lærer i Ø i 17 år.

I Anthon P. Thorsens tid brændte avlsbygningerne, og de nuværende er opført af ham. Ligeledes opførte han den nuværende selvstændigt beliggende krobygning, og i tilslutning hertil blev der i en tilbygning lavet et bageri, som også forsvandt i forbindelse med vejforlægningen.

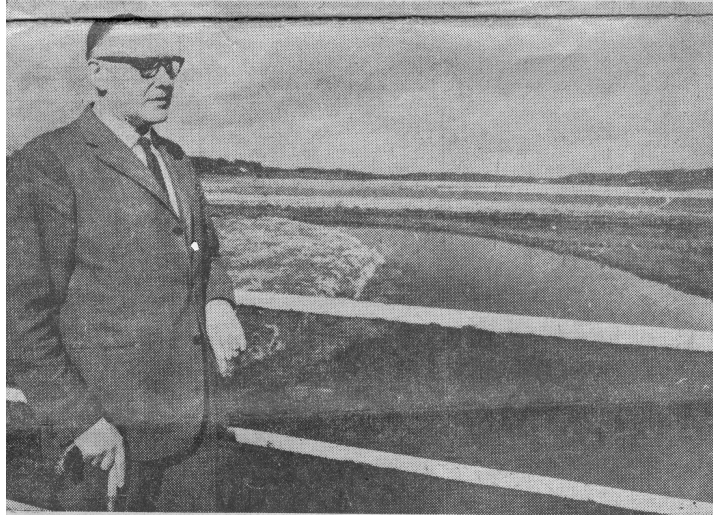
Den 1. januar 1935 var der igen ejerskifte på kroen i Vejrum, idet Anthon P. Thorsens ældste søn, Jens P. Thorsen, da overtog den gamle virksomhed. Hermed er vi nået op til vore dage, og den gamle kro- og købmandsgård har måttet indstille sig på andre tider. Tilbage står kun avlsbygningerne og selve krobygningen, idet alle de øvrige forsvandt, da den nye vej fra Overviskum til Vejrum blev lavet.

Vejrumbro kro som den så ud i årene efter vejreguleringen og stadig fungerede som kro. Nu er ejendommen helt ombygget.

Den vej, som gennem sekler har været kroen og den gamle købmandsgårds næringskilde, er også blevet dens banemand. Den moderne trafik har brug for andre veje end dengang man færdedes ad snirklede hestetier. Det har også sin pris og blandt ofrene er »Den gamle Købmandsgård« i Vejrum. Hermed er en epoke endt, og en ny begynder. Travle bilister farer forbi hen over stedet, hvor egnens folk i mere end 100 år købte deres daglige fornødenheder. Selvom det kun er få år siden, den sidste kunde gik ud af forretningen, er »Den gamle Købmandsgård« allerede blevet en historie.

Ovenstående artikel har været bragt i "Viborg Stifts Folkeblad" torsdag den 13. april 1967.

Førstelærer Holm ved Vejrum bro.

Førstelærer B. Holm, Vejrumbro, er født i Iller. Som ung var han i smedelære, men kom senere på Nr. Nissum seminarium, hvorfra han dimitterede i 1930. Han blev ansat ved Bølling Friskole, men herfra kom han i 1932 til Mammen som anden lærer. I 1936 blev han førstelærer ved Mønsted skole og i 1940 blev han leder af skolevæsenet i Vejrumbro.

Lærer Holm har røgtet forskellige tillidshverv på egnen. Han har haft sæde i menighedsrådet, været formand for Vejrum Brugsforening og er formand for Ørum-Viskum-Vejrum sygekasse. For nogle år siden blev han kommunalrevisor og hertil kommer flere lokale tillidshverv. Han er med i arbejdet indenfor Historisk Samfund, og i en samtale med Folkebladets medarbejder fortæller han om, hvad han fandt ud af, da han brugte en ferie til at udforske Vejrum bro og kros historie.